

פרק יב

הובלת סחורות בים.

פקודה המתקנת את החק הדין בהובלת סחורות בים.

[1 בדלמבר, 1926]

פרק יב

פקודה :

מס' 43 לש' 1926

מבוא

הואיל ובעידה הבין-לאומית לעניני החוק הימי שנתקימה בברוסל בשנות 1922 ו-1933 נתקבלה אמנה בדבר אחודן של תקנות מסוימות הנוגעות לשטרי מטען ;

והואיל ורצוי ליתן תקף חוקי בפלשתינה (א"י) לתקנות האמנה המפורטות בתוספת פקודה זו, בהתחשב עם הוראות פקודה זו, כדי לקבוע את אחריותם וחובותיהם וזכויותיהם וחריגותיהם של מובילים עפ"י שטרי מטען ;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור : —

1. פקודה זו תקרא פקודת הובלת סחורות בים.

השם הקצר

2. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, יהא לתקנות הכלולות בתוספת פקודה זו תקף לגבי הובלת סחורות בים באניות הנושאות סחורות מכל חוף בפלשתינה (א"י) לכל חוף אחר, בין בתוך פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה.

שמוש בתקנות שבתוספת

3. חוזה להובלת סחורות בים שחלות עליו תקנות אלו אין להבין מתוכו כי מוביל הסחורות מתחייב התחייבות גמורה ומוחלטת להספיק ספינה הראויה להפלגה בים.

חווים שהתקנות חלות עליהם אין להבין מתוכם כי ניתנת בהם ערובה גמורה שהספינה ראויה להפלגה בים

4. כל שטר מטען וכל תעודת קנין כיוצא בזה שניתנו בפלשתינה (א"י) הם מכילים חוזה או משמשים הוכחה למציאותו של חוזה שחלות עליו התקנות, תהא נכללת בהם הודעה מפורשת האומרת שאותו שטר מטען או אותה תעודת קנין יהיו בני תוקף בהתחשב עם הוראות התקנות האמורות כפי שהוטלו

הודעה בנוגע לשמוש בתקנות תהא נכללת בשטרי המטען

ע"י פקודה זו, ושטר המטען או תעודת הקנין יהיו בני תוקף בהתחשב עם אותן התקנות, אפילו אין בהם הודעה מפורשת כזאת.

5. סעיף VI מן התקנות יהא נוהג בכלל הנוגע להיבולת סחורות באניות המובילות סחורות מכל חוף בפלשתינה (א"י) לכל חוף אחר בפלשתינה (א"י) כאילו דן הסעיף האמור בסחורות מכל סוג וסוג תחת אשר ידון בסחורות מסוג מיוחד, וכאילו הושמט התנאי שבפסקה השניה של הסעיף האמור.

6. אם עפ"י המנהג המקובל באיזה ענף מסחרי, משקלו של כל מטען בלתי ארוז שנכלל בשטר המטען הוא משקל שנתבררה נכונותו או שנתקבל ע"י צד שלישי זולת המוביל או שולחה של הסחורה, והעובדא שהמשקל נתקבל והתבררה נכונותו פורשה בשטר המטען, הרי למרות כל האמור בתקנות לא יחשב שטר המטען כהוכחה לכאורה (prima facie) כלפי המוביל בדבר קבלת הסחורות במשקל המפורט בשטר המטען, ואין לראות מתוך כך שהשולח ערב לדיוקו של המשקל בשעת המשלוח.

7. (1) שום דבר האמור בפקודה זאת לא יפגע בתקף פעולתו של כל חוק הנוהג באותה שעה המגביל את מדת האחריות של בעלי ספינות המפליגות בים.

(2) שום דבר האמור בפקודה זו לא יפגע בתקף פעולתה של כל תקנה הנוגעת להוצאת כלי ירייה או חמרי ירייה מפלשתינה (א"י) או להכנסתם אליה עפ"י פקודת כלי הירייה, או של כל תקנה הנוגעת להיבולת סחורות מסוכנות שהתקינה בהתאם לכל פקודה הקיימת עתה או אשר תוחק בעתיד.

(3) התקנות לא תחולנה בתוקף פקודה זו על חוזה להיבולת סחורות בים שנעשה לפני היום שבו קבלה פקודה זו תוקף, אף לא על כל שטר מטען או תעודת קנין כיצא בזה שניתנו בהתאם לחוזה כזה בין לפני אותו יום ובין לאחריו.

8. כל משפט שיתעורר מתוך הוראות פקודה זו יחשב כמשפט מסחרי לצורך סעיף 19 מפקודת בתי המשפט.

9. כל הוראה בחוק העותומני הדנה בהיבולת סחורות בים והיא סותרת את הוראות פקודה זו לא תהא עוד בת תוקף.

כל משפט שיתעורר עפ"י הפקודה יהא דינו כדין משפט מסחרי. פרק כח

החוק העותומני בנידון היבולת סחורות בים לא יהא נוהג

התוספת

(סעיף 2)

תקנות בנוגע לשטרי מטען.

סעיף I. – הגדרות.

- בתקנות אלה יהיו למבטאים הבאים הפירושים המיוחדים להם, היינו:
- (א) „מוביל“ כולל את הבעלים או את שוכר הספינה המתקשר בחוזה הובלה עם שולח הסחורות;
- (ב) „חוזה הובלה“ אינו חל אלא על חוזה הובלה הנדונים בשטר מטען או בכל תעודת קנין כיוצא בזה עד כמה שתעודה כזאת נוגעת להובלת סחורות בים, לרבות שטר מטען או כל תעודה כיוצא בזה כאמור לעיל שהוצאו עפ"י חוזה שכירות אניה משעה שאותו שטר מטען או אותה תעודת קנין דומה לו מסרירים את היחסים שבין המוביל ובין בעל השטר או התעודת דלעיל;
- (ג) „סחורות“ כוללות סחורות וחפצים מכל מין ומין חוץ מבעלי חיים ומטען שנאמר עליהם בחוזה ההובלה שהם מובלים על מכסה האניה, והם מובלים כך למעשה;
- (ד) „ספינה“ פרושה כל ספינה המשמשת להובלת סחורות בים;
- (ה) „הובלת סחורות“ מקיפה את התקופה משעה שבה טענו את הסחורות עד שפרקו מן הספינה.

סעיף II. – חששות סכנה.

בהתחשב עם הוראות סעיף VI, ישא המוביל, עפ"י כל חוזה להובלת סחורות בים, בכל הנוגע לטעינת הסחורות, הטפול בהן, סדרן, הובלתן, שמירתן, ההשגחה עליהן ופריקתן, בכל האחריות והחובות ויהנה מכל הזכויות והחירויות המפורטות לקמן.

סעיף III. – אחריות וחובות.

1. המוביל יהא חייב, לפני הנסיעה ובתחילתה, לעשות את כל הדרוש כדי –
 - (א) שהספינה תהא ראויה להפלגה בים;
 - (ב) להפקיד עליה אנשים די הצורך, לרהטה ולציידה די הצורך;
 - (ג) לעשות את מחסני הספינה, את חדרי הצינון והקרור ואת כל חלקי הספינה האחרים שמניחין בהם סחורה, ראויים ובטוחים לקבלת הסחורה, להובלתה ולשמירתה.
2. בהתחשב עם הוראות סעיף IV, יהא על המוביל לטעון יפה ובזהירות את הסחורה המובלת, לטפל בה, לסדרה, להובילה, לשמור ולהשגיח עליה ולפרקה.
3. לאחר שיקבל את הסחורות להשגחתו, חייב המוביל או רב החובל או סוכנו של המוביל ליתן לשולח הסחורה, לכשירוש ממנו, שטר מטען שיפרט בו בתור שאר דברים: –
 - (א) את הסימנים העקריים הדרושים לזהויה של הסחורה כפי שאלה נמסרו בכתב ע"י שולח הסחורה בטרם התחילה טעינתה של אותה סחורה, בתנאי שסימנים אלה יהיו טבועים בחותמת או מסומנים באופן ברור על גבי הסחורה עצמה, כשזו אינה מכוסה, או על גבי התבות או הכסוים שבהם נתונה הסחורה, כדי אפשרות מספקת להבחין בהם בסימנים עד סוף הנסיעה;